

Nieuwsbrief MfN-register Tuchtrect Updates

Nummer 4, 2021

INHOUDSOPGAVE

College van Beroep (tweede aanleg)

[College van Beroep \(tweede aanleg\), ECLI:NL:BOOM:2020:104](#) 02-07-2021

Nuanceverschil ten aanzien van motivering
Mediation bij het bereiken van een omgangsregeling. Klachten in principaal beroep over de zwaarte van de door de Tuchtcommissie opgelegde maatregel aan de mediator (berisping) en de daaraan door de Tuchtcommissie ten grondslag gelegde motivering. Klachten in (voorwaardelijk) incidenteel beroep...

Tuchtcommissie (eerste aanleg)

[Tuchtcommissie \(eerste aanleg\), ECLI:NL:BOOM:2021:007](#) 18-06-2021

Informatie-uitwisseling en ongevraagde oplossingen door mediator
Schending Gedragsregel 6 (Vertrouwelijkheid) in verband met informatie-uitwisseling tussen mediator en verwijzend arts zonder instemming klager. Schending Gedragsregel 3 (Partijautonomie) door ongevraagd tijdens het eerste gesprek oplossingen aan te dragen.

[Tuchtcommissie \(eerste aanleg\), ECLI:NL:BOOM:2021:008](#) 18-06-2021

Rolverwisseling mediator en onvoldoende transparantie
Klaagster is ontvankelijk in haar klacht, omdat de mediator zich naar conflictpartijen toe heeft geafficheerd als mediator. De mediator heeft onvoldoende transparant en integer gehandeld als het gaat om haar eigen rol in de mediation. Daarnaast was de mediator op...

[Tuchtcommissie \(eerste aanleg\), ECLI:NL:BOOM:2021:005](#) 18-06-2021

Uit het oog verliezen van de partijautonomie en de onpartijdige rol
Schending van Gedragsregels 1 (Beroepsethiek en integriteit), 3 (Partijautonomie) en 5 (Onpartijdigheid). De mediator heeft te veel blijk gegeven van zijn eigen mening, een bevestiging van gemaakte afspraken gebaseerd op een voorstel van de wederpartij zonder (afdoende) in te gaan...

Annotatie

Uit het oog verliezen van de partijautonomie en de onpartijdige rol

mr. A. Schaberg

Annotatie

Rolverwisseling mediator en onvoldoende transparantie

mr. A. Schaberg

Annotatie

Informatie-uitwisseling en ongevraagde oplossingen door mediator

mr. A. Schaberg

Annotatie

Nuanceverschil ten aanzien van motivering

mr. A. Schaberg

ANNOTATIE

Uit het oog verliezen van de partijautonomie en de onpartijdige rol

mr. A. Schaberg

Klager was de donor van het kind van de biologische moeder. De mediator begeleidde hen om de positie van klager in het gezin van die biologische moeder en haar partner te verhelderen. Partijen hadden een donorovereenkomst met elkaar gesloten die de basis vormde voor de positie van klager in het gezin en zijn relatie met het kind. De zaak (**M-2021-5**) draaide vooral om Gedragsregel 3 (Partijautonomie) en Gedragsregel 5 (Onpartijdigheid). Hierbij speelde de donorovereenkomst een belangrijke rol.

De mediator had op enig moment een concept verslag van de tot dan toe gevoerde gesprekken gemaakt met de uitnodiging aan partijen om daarop commentaar te leveren. Klager stelde veel aanpassingen en toevoegingen voor. Zijn wederpartij reageerde daarop met de opmerking dat dat commentaar aanzienlijk afweek van wat er tijdens de mediationbijeenkomsten was besproken en ging daarmee niet akkoord. De zaak liep vast, waarop de mediator pogingen ondernam om die weer vlot te trekken. In zijn pogingen daartoe lijkt hij als verantwoordelijke voor het proces, waarin de mediator op grond van Gedragsregel 8 (Werkwijze) weliswaar een grote mate van vrijheid heeft, toch de partijautonomie en zijn onpartijdige, neutrale rol uit het oog te hebben verloren. Zo stelde hij voor, ondanks het uitvoerige commentaar van klager, een vaststellingsovereenkomst op te stellen op basis van hetgeen tijdens de gesprekken was besproken. De mediator had van deze gesprekken een verslag gemaakt. Tijdens de e-mail correspondentie die daarop volgde, bleef de mediator vasthouden aan die vermeend gemaakte afspraken (die natuurlijk niet bindend waren, AS). Ook stelde de mediator nadrukkelijk dat de donorovereenkomst leidend was voor het bereiken van een oplossing en adviseerde hij hoe die geïnterpreteerd zou moeten worden. Klager voelde zich door de vasthoudendheid van de mediator – niet onbegrijpelijk - kennelijk steeds meer in de hoek gedrukt. Toen hij dit te kennen gaf aan de mediator, beëindigde hij de mediation vanwege gebrek aan vertrouwen in zijn werkwijze en in zijn neutraliteit. De Tuchtcommissie overwoog dat de directieve manier van communiceren in het geheel niet past bij de neutrale en onpartijdige rol van mediator “... ook niet in het geval beide partijen bij aanvang in beginsel zouden zijn uitgegaan van de gelding

van [de] donorovereenkomst”. En zij vervolgde: “De stelligheid en onwrikbaarheid van de mediator dat de donorovereenkomst leidend was, de herhaling van die mening in meerdere e-mails en het niet ingaan op de bezwaren van klager op dit punt, acht de Tuchtcommissie ernstig in strijd met de partijautonomie.” Op het punt van de onpartijdigheid en dat van de partijautonomie waren de klachten dus gegrond.

De mediator verzocht tijdens de mondelinge behandeling nog aanvullende, maar voor hem geen nieuwe, e-mails in het geding te brengen alsmede om de wederpartij van klager als getuige te horen. De Tuchtcommissie schoof deze verzoeken terzijde. De mediator had die e-mails bij het indienen van zijn verweerschrift in het geding moeten brengen, aldus de Tuchtcommissie. Inderdaad, om ‘proceseconomische redenen’, heet dat. En het horen van de wederpartij als getuige vond de Tuchtcommissie niet relevant omdat het hier ging om het handelen van de mediator richting klager en de wijze waarop dit bij klager was overgekomen. Daarop kan zijn wederpartij inderdaad geen licht doen schijnen.

Klager had in strijd met gemaakte afspraken geluidsopnamen gemaakt - *what’s new?* - van telefoongesprekken tussen hem en de mediator. De Tuchtcommissie vond het niet nodig om die in de bewijsvoering te betrekken, omdat zij zich daarop bij haar oordeelsvorming niet baseerde.

De Tuchtcommissie legde de maatregel van een voorwaardelijke schorsing van één maand op, met een proeftijd van één jaar. Hierbij baseerde de Tuchtcommissie zich in de eerste plaats op de benarde en afhankelijke positie van klager en de impact van de kwestie op zijn persoonlijk leven. En in de tweede plaats op het feit dat de mediator ook tijdens de mondelinge behandeling volhardde in zijn standpunt dat hij volstrekt neutraal was gebleven, niets had geprobeerd door te drukken, niet zijn mening had gegeven en dat hij zich strikt had gehouden aan de Gedragsregels. Er bestaat geen lineaire beslisboom voor vaststelling van in tuchtzaken op te leggen maatregelen. Bij de vaststelling daarvan laten tuchtcolleges, en ook dus de Tuchtcommissie, zich leiden door een aantal, onder andere op basis van eerdere uitspraken gebaseerde, uitgangspunten. Zoals inderdaad ook de mate waarin klagers in hun belangen zijn geschaad en de mate van inzicht dat verweerders tonen in hun handelen. Dit laatste wil overigens niet zeggen dat het beter is om je als verweerder ‘weerloos’ naar de slachtbank te laten leiden om daarmee een mogelijk op te leggen maatregel te mitigeren. Maar als overtreding van de desbetreffende gedragsregel(s) in de context van de klachten duidelijk is, komt er een moment dat enige vorm van ‘mea culpa’ verstandig is.

RECHTSPRAAK

Uit het oog verliezen van de partijautonomie en de onpartijdige rol

Schending van Gedragsregels 1 (Beroepsethiek en integriteit), 3 (Partijautonomie) en 5 (Onpartijdigheid). De mediator heeft te veel blijk gegeven van zijn eigen mening, een bevestiging van gemaakte afspraken gebaseerd op een voorstel van de wederpartij zonder (afdoende) in te gaan op de klacht van klager dat hij zijn inbreng onvoldoende terugzag in de bevestiging van de gemaakte afspraken. Autoritaire en te weinig zelfkritische houding mediator.

Instantie: Tuchtcommissie (eerste aanleg)

Datum uitspraak: 18-06-2021

ECLI: ECLI:NL:BOOM:2021:005

Zaaknummer: M-2021-5

ANNOTATIE

Rolverwisseling mediator en onvoldoende transparantie

mr. A. Schaberg

Door onduidelijkheid over haar rol en door samenloop van verschillende rollen kwam de mediator behoorlijk in de knel met de Gedragsregels in een zaak (**M-2021-8**) tussen twee echtelieden die een samengesteld gezin vormen en ook samen bedrijven hebben. Verweerster is naast mediator ook professioneel actief in gezinssituaties waar vrijwillige en aangewezen hulp wordt verzorgd. De echtgenoot van klaagster had de mediator in de zomer van 2020 benaderd om met spoed te interveniëren in de gezinssituatie omdat ruzies tussen hem en klaagster dreigden te escaleren. Partijen kenden de mediator uit vorige hulpverlenings- en mediationtrajecten. Vooruitlopend op een op te starten mediation, adviseerde de mediator toen dat beide echtelieden voorlopig uit elkaar zouden gaan. De echtgenoot van klaagster heeft vervolgens het huis waarin het gezin woonde verlaten. Daarna volgde een intensief traject van begeleiding waarin de mediator enerzijds als gezinscoach, casemanager, hulpverlener en adviseur en anderzijds als mediator functioneerde. Hierbij had de mediator ook contacten met derden, zoals de huisarts, een hulpverleningsinstantie en de school van de kinderen van partijen. De klachten van klaagster gingen er allemaal vanuit dat de rol van verweerster in de kwestie slechts door de bril van die van mediator moesten worden gezien en de Gedragsregels daarop volledig van toepassing waren.

De eerste vraag die de Tuchtcommissie beantwoordde was of de Gedragsregels inderdaad van toepassing waren. Omdat uit het eerste contact van de echtgenoot van klaagster met de mediator bleek dat hij toen het verzoek deed om een mediationtraject op te starten en de mediator zich vervolgens ook in woord en geschrift als mediator profileerde, concludeerde de Tuchtcommissie dat de Gedragsregels van toepassing waren. Hierbij is van belang dat die niet, afhankelijk van de pet die de mediator in een specifieke situatie opzet, in de ene situatie wel en in de andere situatie niet van toepassing zijn. In deze zaak speelde mee dat de mediator ook niet heel expliciet met partijen had be- en afgesproken wat haar rol precies was en daarover mogelijk specifieke, van het MfN-Mediationreglement en/of de Gedragsregels afwijkende, afspraken had gemaakt. Vooral dit punt rekende de Tuchtcommissie de mediator zwaar aan. *“Van de mediator mag ... worden verwacht dat hij of zij bij het aanvaarden van de*

opdracht expliciet benoemt in welke hoedanigheid hij of zij optreedt, zich ervan vergewist dat daarover bij de opdrachtgever geen twijfel bestaat en de afspraak daarover schriftelijk vastlegt...”, aldus de Tuchtcommissie.

De Tuchtcommissie ging vervolgens heel uitvoerig in op alle verwijten die klaagster met de Gedragsregels in de hand maakte. Wat de Tuchtcommissie de mediator vooral aanrekende was dat zij in verschillende rollen optrad, afwisselend als casemanager, hulpverlener en coach of adviseur, zonder daarover transparant te zijn. Daardoor heeft zij naar het oordeel van de Tuchtcommissie niet tussen partijen gestaan, maar vooral aan de zijde van de echtgenoot. De mediator had vanaf het eerste contact met partijen duidelijk moeten zijn over haar aanpak en wat zij van haar mochten verwachten.

Het is duidelijk dat je als mediator niet zonder al dan niet voorafgaande instemming van partijen contacten met derden, zoals de huisarts, (de) hulpverleningsinstantie(s), de school van de kinderen of de kinderen zelf kunt leggen om, in dit geval, de gezinssituatie te bespreken. Hier was de mediator volgens de Tuchtcommissie niét tekortgeschoten. Uit de gespreksverslagen bleek namelijk dat zij wel steeds met klaagster en haar echtgenoot had afgestemd welke stappen in dit verband moesten worden gezet. Ook de suggestie van de mediator om de regelingen omtrent de besluitvormingsbevoegdheid binnen de bedrijven van partijen aan te passen, was volgens de Tuchtcommissie niet klachtwaardig. Klaagster was er toen nog mee akkoord ook de zakelijke kant van de voorgenomen echtscheiding te bespreken. Pas na beëindiging van de mediation had klaagster laten weten op dit vlak geen betrokkenheid meer van de mediator te wensen.

Na die beëindiging had klaagster er mee ingestemd dat de mediator haar echtgenoot wel als adviseur en coach bleef begeleiden. Toch kon dit volgens de Tuchtcommissie niet door de beugel. *“Het past niet bij de neutrale en onafhankelijke rol van de mediator om, nadat de mediation door klaagster zonder succes en met een gevoel van ontevredenheid was beëindigd de wederpartij ... in hetzelfde huwelijksconflict in de rol van partijdige adviseur of coach bij te staan, ook al heeft klaagster daarmee schoorvoetend ingestemd”*, aldus de Tuchtcommissie. Anders gezegd: instemming alleen is niet voldoende om voor een wederpartij op te kunnen treden. Het gaat ook om de kwestie in geschil, de eerdere betrokkenheid van andere *stakeholders* daarbij, zoals in dit geval de kinderen van beide partijen, en de in het kader van de mediation verkregen informatie die de mediator bij zijn advisering over de positie van, in dit geval, de echtgenoot van klaagster jegens klaagster mogelijk heeft gebruikt (of zou kunnen gebruiken).[1]

Tot slot was er nog gesteggel over de facturen van de mediator. De mediator had wat betreft één factuur die zij aan zowel de echtgenoot van klaagster als aan klaagster zelf had gestuurd

nagelaten in verband met de door haar in rekening gebrachte werkzaamheden een tariefafpraak te maken. Dat was in strijd met gedragsregel 9.1 (Tarief en Kosten).

De Tuchtcommissie legde de maatregel van een berisping op. Daarbij overwoog zij dat de mediator er blijk van had gegeven zich bewust te zijn van de verschillende rollen die zij had vervuld en dat dat tot problemen kan leiden, reden waarom zij ook maatregelen heeft genomen om dat in de toekomst te voorkomen. Ook betrok de Tuchtcommissie daarin dat de mediator niet eerder een tuchtrechtelijke maatregel opgelegd heeft gekregen. Maar het feit dat het hier om kwetsbare mensen ging die in een crisissituatie verkeerden, maakte volgens de Tuchtcommissie dat van de mediator mocht worden verwacht dat volstreekte duidelijkheid bestaat over de rol die wordt vervuld. Kennelijk meer dan in situaties waarin daarvan geen sprake is, maak ik daaruit op. Ik zou zeggen: volstreekte duidelijkheid over de rol van de mediator is altijd van belang, maar als die duidelijkheid er niet is kan de hoogte van de maatregel variëren, afhankelijk van de situatie en van de betrokken partijen.[2]

[1] Voor de fijnproever: vgl. Regel 15 (Belangenverstrengeling) Gedragsregels Advocatuur 2018.

[2] Zie in dit verband ook mijn annotatie in de zaak M-2021-5 in deze MfN Tucht recht Updates.

RECHTSPRAAK

Rolverwisseling mediator en onvoldoende transparantie

Klaagster is ontvankelijk in haar klacht, omdat de mediator zich naar conflictpartijen toe heeft geafficheerd als mediator. De mediator heeft onvoldoende transparant en integer gehandeld als het gaat om haar eigen rol in de mediation. Daarnaast was de mediator op grond van Gedragsregel 9.1 gehouden om met klaagster en haar echtgenoot vooraf een afspraak over haar tarief te maken en deze afspraak vast te leggen in de mediationovereenkomst. Niet is gebleken dat de mediator dat heeft gedaan. De Gedragsregels hebben ook na het einde van de mediation een bepaalde nawerking. Het past niet bij de neutrale en onafhankelijke rol van de mediator om, nadat de mediation door klaagster zonder succes en met een gevoel van ontevredenheid was beëindigd, de wederpartij (in dit geval de man) in hetzelfde huwelijksconflict in de rol van partijdige adviseur of coach bij te staan, ook al heeft klaagster daarmee schoorvoetend ingestemd. De mediator wordt de maatregel van berisping opgelegd.

Instantie: Tuchtcommissie (eerste aanleg)

Datum uitspraak: 18-06-2021

ECLI: ECLI:NL:BOOM:2021:008

Zaaknummer: M-2021-8

ANNOTATIE

Informatie-uitwisseling en ongevraagde oplossingen door mediator

mr. A. Schaberg

De mediator begeleidde klager en zijn werkgever in een arbeidsconflict. De zaak (**M-2021-7**) was naar de mediator verwezen door de Arbo-arts. De mediator werkte voor een bureau dat in de mediationovereenkomst een standaardbepaling hanteert dat *“Partijen [ermee] instemmen dat de mediator de procesgang van de mediaton terugkoppelt aan de verwijzer van de mediator.”* Naar aanleiding van het eerste telefonische voorgesprek met klager had de mediator een paar vragen. Volgens hem was het ten eerste onduidelijk of er sprake was van arbeidsongeschiktheid vanwege de situatie op het werk en ten tweede zou het een probleem betreffen tussen twee collega's, terwijl de mediation was verwezen om de kwestie te bespreken met klager en zijn leidinggevende. Daarover had de mediator zonder medeweten van klager, laat staan met zijn instemming, contact opgenomen met de Arbo-arts.

Wat er ook moge zijn van de standaardbepaling in de mediationovereenkomst over het verschaffen van informatie over de procesgang van de mediation, het is wel duidelijk dat de mediator hier zijn boekje te buiten is gegaan en in strijd heeft gehandeld met Gedragsregel 6 (Vertrouwelijkheid). In verband met de informatieverschaffing over de procesgang overwoog de Tuchtcommissie overigens dat *“Een terugkoppeling van informatie door de mediator naar verwijzers of opdrachtgevers die verder gaat dan een kennisgeving van beëindiging van de mediation, ... uitsluitend [gebeurt] in overleg en met instemming van partijen.”* Dit betekent dat de mediator zelfs ook niet aan zijn verwijzer zou kunnen laten weten dat de mediation is begonnen. Dat lijkt mij wel heel ver gaan. Maar ja, het is waar dat zelfs het feit dat er een mediation loopt, onder de vertrouwelijkheid daarvan valt. In deze zaak had de mediator overigens nagelaten de reikwijdte en strekking van de standaardbepaling voorafgaande aan ondertekening van de mediationovereenkomst met klager te bespreken. Dat alleen al zou volgens de Tuchtcommissie ook op zijn weg hebben gelegen alvorens de Arbo-arts *überhaupt*, zonder separate instemming van klager, over de procesgang *sec* te informeren. Het lijkt mij dat voor inhoudelijke informatieverschaffing de mediator in voorkomend geval (telkenmale) expliciete toestemming moet vragen. En geen informatie betreffende de mediation aan derden

verstrekt zonder dat die derden zich verbonden hebben tot geheimhouding.

De tweede klacht van klager trof ook doel. Direct al tijdens het eerste gesprek had de mediator eigener beweging mogelijke oplossingen aangedragen en klager verteld wat hij zou moeten doen om het probleem op te lossen. De mediator verweerde zich met de stelling dat het discutabel zou zijn of het aandragen van oplossingen niet tot de taak van de mediator zou behoren. Zo discutabel is dat echter niet. Gedragsregel 3 (Partijautonomie) houdt in dat de mediator tussen de partijen staat en hen ondersteunt bij het maken van hun keuzes en het zoeken naar een oplossing, aldus de toelichting op die gedragsregel. Of het onder omstandigheden wenselijk is dat een mediator zich bij het zoeken naar oplossingen proactiever opstelt dan Gedragsregel 3 gebiedt, is een andere vraag. Dat kan hij doen, mits expliciet met partijen besproken en afgesproken.

De mediator had in het kader van de klachtbehandeling door het MfN-register in een e-mail al het boetekleed aangetrokken en zijn verontschuldiging voor zijn handelswijze aangeboden. Dit, en het feit dat het bureau waarvoor de mediator werkte de procedures ten aanzien van informatieverstrekking aan verwijzers had aangescherpt, stemde de Tuchtcommissie milder in haar afweging welke maatregel hier passend was, namelijk “*Geen zwaardere (onderlijning AS) maatregel dan een berisping*”.

RECHTSPRAAK

Informatie-uitwisseling en ongevraagde oplossingen door mediator

Schending Gedragsregel 6 (Vertrouwelijkheid) in verband met informatie-uitwisseling tussen mediator en verwijzend arts zonder instemming klager. Schending Gedragsregel 3 (Partijautonomie) door ongevraagd tijdens het eerste gesprek oplossingen aan te dragen.

Instantie: Tuchtcommissie (eerste aanleg)

Datum uitspraak: 18-06-2021

ECLI: ECLI:NL:BOOM:2021:007

Zaaknummer: M-2021-7

ANNOTATIE

Nuanceverschil ten aanzien van motivering

mr. A. Schaberg

Klager ging in hoger beroep (**B-2020-4**) van een uitspraak van de Tuchtcommissie (M-2020-4). Ik besprak deze zaak eerder in deze Tuchtrect Updates.[1]

De mediator stelde tegen die uitspraak ook beroep in (incidenteel beroep, in juridisch jargon) onder de voorwaarde dat het beroep van klager (het principale beroep, heet dat in hetzelfde jargon) zou slagen. Het beroep van klager ziet op de motivering van de Tuchtcommissie die heeft geleid tot het opleggen van de maatregel van berisping. Dat van de mediator ziet op de vraag of klager in eerste instantie ontvankelijk was in zijn klacht omdat de termijn van indiening daarvan, achttien maanden na beëindiging van de mediation, was overschreden.

Eerst dus het beroep van klager. Op grond van artikel 8.2 van het Reglement Stichting Tuchtrectspraak Mediators kunnen klager noch de mediator in hoger beroep gaan uitsluitend omdat zij het niet eens zijn met de hoogte of met de aard van de opgelegde maatregel. Het College van Beroep overwoog in dit verband dat deze bepaling niet expliciet stelt dat over de motivering van de hoogte of aard van de maatregel geen hoger beroep kan worden ingesteld. “*Het voorschrift is in zoverre ongelukkig geformuleerd*”, aldus het College van Beroep. Daarom ging het toch in op het beroep van klager, omdat die (ook) over de motivering van de beslissing zelf had geklaagd. Nou ja, uiteindelijk wijzigde het College van Beroep de motivering enigszins, namelijk dat de zaak geen psychische belasting bij de mediator had veroorzaakt door de druk die klager had uitgeoefend, zoals de Tuchtcommissie had overwogen, maar dat de mediator “*...psychische belasting door deze zaak had ervaren*”. Een nuanceverschil, zou je zeggen. En daar bleef het bij, wat het College van Beroep dan ook geen aanleiding gaf de maatregel te verzwaren waar klager waarschijnlijk op uit was. De maatregel bleef dus zoals die was, een berisping.

Omdat klager ontvankelijk was in zijn beroep, was voldaan aan de voorwaarde waaronder de mediator zijn beroep had ingesteld. Over de termijnoverschrijding was het College van Beroep kort. Het sloot zich aan bij de motivering van de Tuchtcommissie ter zake. Zoals ik al schreef

in mijn annotatie van de uitspraak van de Tuchtcommissie, beriep (de voorzitter van) de Tuchtcommissie zich op zijn discretionaire bevoegdheid de zaak ondanks de termijnoverschrijding toch in behandeling te nemen en verwees de Tuchtcommissie naar de bijzondere omstandigheden van het geval. Maar zonder aan te geven welke die dan waren. Ik heb dat daar toen bij gelaten, maar onbevredigend is het wel. Inachtneming van termijnen dient de rechtszekerheid. Alleen in zeer uitzonderlijke gevallen zou termijnoverschrijding kunnen worden geaccepteerd, maar dan moet wel duidelijk zijn welke dat zijn. Het is waar dat artikel 5, lid 3 van het Reglement Stichting Tuchtrechtspraak Mediators als een discretionaire bevoegdheid van de voorzitter van de Tuchtcommissie is omschreven, maar het verdient aanbeveling daar nog eens goed naar te kijken. Ik schreef over dit punt ook in mijn annotatie van zaak M-2021-1.[2]

[1] Zie M-2020-4 22-09-20/ MfN Tuchtrect Updates 2020, nr. 2, annotatie 22 september 2020.

[2] MfN Tuchtrect Updates, 2021, nr. 3, annotatie bij M-2021-1, 14 mei 2021, in het bijzonder in voetnoot (1) daarvan.

RECHTSPRAAK

Nuanceverschil ten aanzien van motivering

Mediation bij het bereiken van een omgangsregeling. Klachten in principaal beroep over de zwaarte van de door de Tuchtcommissie opgelegde maatregel aan de mediator (berisping) en de daaraan door de Tuchtcommissie ten grondslag gelegde motivering. Klachten in (voorwaardelijk) incidenteel beroep over de ontvankelijkheid van klager. Incidenteel beroep faalt; klacht van klager in eerste aanleg terecht ontvankelijk geoordeeld op grond van artikel 5.3 van het Reglement.

Instantie: College van Beroep (tweede aanleg)

Datum uitspraak: 02-07-2021

ECLI: ECLI:NL:BOOM:2020:104

Zaaknummer: B-2020-4